

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. sausio 19 d.*

Byloje C-547/03 P

dėl 2003 m. gruodžio 22 d. pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Asian Institute of Technology (AIT), įsteigtas Pathumthani (Tailandas), atstovaujamo advokato H. Teissier du Cros, nurodęs adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Bendrijų Komisijai, atstovaujamai P.-J. Kuijper ir B. Schöfer, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: prancūzų.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta, P. Kūris ir G. Arestis (pranešėjas),

generalinė advokatė C. Stix-Hackl,
posėdžio sekretorė K. Sztranc, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. gegužės 26 d. posėdžiui,

išklausęs 2005 m. rugsėjo 13 d. posėdyje pateiktą generalinės advokatės išvadą,

priima šį

Sprendimą

- 1 Ieškiniu Azijos technologijų institutas (toliau – ATI) prašo panaikinti 2003 m. spalio 15 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo nutartį ATI *prieš Komisiją* (T-288/02, nepaskelbta Rinkinyje, toliau – skundžiama nutartis), kuria jis atmetė, kaip akivaizdžiai nepriimtina, jo ieškinį dėl Komisijos 2002 m. vasario 22 d.

Sprendimo, kuriuo buvo nuspręsta sudaryti tyrimų sutartį vykdant programą *Asia-Invest* su *Center for Energy-Environment Research and Development* (toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

- 2 Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento, redakcijos, galiojusios priimant skundžiamą nutartį, II dalyje įtvirtintas 3 skyrius, pavadintas „Proceso organizavimo priemonės ir tyrimo priemonės“. Pirmoje šio skyriaus dalyje, pavadintoje „Proceso organizavimo priemonės“, yra 64 straipsnis, kurio 1–4 dalyse reglamentuojama:

„1. Proceso organizavimo priemonių tikslas – užtikrinti, kad bylos būtų parengtos nagrinėjimui, procesas vyktų ir ginčai būtų išspręsti geriausiomis įmanomomis sąlygomis. Pirmosios instancijos teismas jas paskiria išklausęs generalinį advokatą.

2. Proceso organizavimo priemonėmis pirmiausiai siekiama:

- a) užtikrinti veiksmingą rašytinės ir žodinės proceso dalies eigą ir palengvinti įrodymų pateikimą;
- b) nustatyti, kuriais klausimais šalys turi papildyti savo argumentus arba kuriais reikia imtis tyrimo priemonių;

c) aiškiai suformuluoti šalių reikalavimus, jų teisinius pagrindus ir argumentus, taip pat tarp jų iškilusio ginčo klausimus;

d) palengvinti draugišką ginčo sprendimą.

3. Gali būti naudojamos šios proceso organizavimo priemonės:

a) klausimų šalims pateikimas;

b) pasiūlymas šalims pateikti rašytinius pareiškimus arba žodinius pasisakymus dėl tam tikrų bylos aspektų;

c) prašymas, kad šalys arba tretieji asmenys pateiktų informaciją;

d) prašymas pateikti dokumentus ar bet kokius su byla susijusius raštus;

e) šalių atstovų arba pačių šalių iškvietimas į susirinkimus;

4. Visos šalys bet kuriame proceso etape gali pasiūlyti imtis proceso organizavimo priemonių arba jas pakeisti. Tuo atveju, prieš nusprendžiant imtis šių priemonių, yra išklausomos kitos šalys.

Jeigu tai reikalinga dėl proceso aplinkybių, Teismas informuoja šalis apie Pirmosios instancijos teismo numatytas priemones ir suteikia joms galimybę žodžiu arba raštu pateikti savo pastabas.“

- 3 Procedūros reglamento III dalyje įtvirtintas 2 skyrius pavadinimu „Atskirieji procesiniai klausimai“. Šiame skyriuje yra 111, 113 ir 114 straipsniai, kuriuose įtvirtinta:

„111 straipsnis

Jeigu Pirmosios instancijos teismas akivaizdžiai neturi jurisdikcijos nagrinėti ieškinį arba jeigu ieškinys yra akivaizdžiai nepriimtinas arba akivaizdžiai neturi jokio teisinio pagrindo, išklausęs generalinį advokatą, Pirmosios instancijos teismas gali motyvuota nutartimi ir nesiimdamas jokių kitų veiksmų nagrinėjamoje byloje priimti sprendimą dėl šio ieškinio.

113 straipsnis

Pirmosios instancijos teismas savo iniciatyva bet kuriuo momentu gali apsvarstyti, ar viešosios tvarkos požiūriu nėra draudimo tęsti bylos nagrinėjimą, arba, išklausęs šalis, paskelbti, kad nebėra ieškinio dalyko ir kad nėra reikalo priimti sprendimą; sprendimas priimamas laikantis 114 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatų.

114 straipsnis

<...>

3. Išskyrus atvejus, kai Pirmosios instancijos teismas nusprendžia priešingai, likusi proceso dėl tokio prašymo dalis vyksta žodžiu.

4. Išklausęs generalinį advokatą, Pirmosios instancijos teismas priima sprendimą dėl prašymo arba nutaria, kad jis bus sprendžiamas bylą nagrinėjant iš esmės. Jis perduoda bylą spręsti Teisingumo Teismui, jei byla priklauso pastarojo kompetencijai.

Jeigu Pirmosios instancijos teismas atmeta prašymą arba nutaria, kad jis bus sprendžiamas bylą nagrinėjant iš esmės, pirmininkas nustato naujus terminus tolesniems veiksams.“

Faktinės aplinkybės pagrindinėje byloje

- 4 ATI yra Tailande įsikūrusi pelno nesiekianti technologijų studijų ir tyrimo įstaiga.
- 5 Iš skundžiamos nutarties išplaukia, kad iki 2001 m. *Center for Energy-Environment Research and Development* (toliau – CEERD) buvo neturintis teisinio subjektiškumo ATI padalinys, kurio vadovas iki 2001 m. gruodžio 31 d. buvo T. Lefèvre.

- 6 Programa *Asia-Invest* yra Europos bendrijos vykdytų iniciatyvų dalis, sukurta siekiant paskatinti mainus bei tarpusavio komercinį bendradarbiavimą tarp Europos Sąjungos ir Azijos. Vykdam šią programą, Europos Bendrijų Komisija 2001 m. balandžio 10 d. paskelbė kvietimą pateikti paraiškas (EUROPEAID/112441/C/G; OL C 109, p. 9).

- 7 Remdamasis šiuo kvietimu, *Center for Energy-Environment Research and Development – Foundation for International Human Resource Development* (toliau – CEERD/FIHRD) 2001 m. lapkričio 19 d. pateikė paraišką, kurią pasirašė T. Lefèvre, kaip šios organizacijos vadovas.

- 8 Komisija, išnagrinėjusi pateiktas paraiškas, nusprendė pritarti šiai paraiškai bei kitoms ir priimti ginčijamą sprendimą. Sutartį Nr. ASI/B7-301/95/108-174, sudarytą su CEERD, 2002 m. vasario 27 d. pasirašė T. Lefèvre, kaip šios organizacijos vadovas. Šioje sutartyje numatytas 27 481,88 euro avansas, kuris buvo pervestas į *Foundation for International Human Resource Development* (toliau – FIHRD) sąskaitą banke *Thai Farmers Bank*.

- 9 2002 m. liepos 17 d. ATI advokatas laišku paprašė Komisijos bendradarbiavimo tarnybos *EuropeAid* (toliau – *EuropeAid*) suteikti informaciją apie projektą pavadinimu „Facilitating the Dissemination of European Clean Technologies in Thailand“. Šiame laiške šis advokatas nurodė, kad „CEERD yra tik ATI padalinys, neturintis savarankiško subjektyviškumo <...>, neturintis jokių teisių sudaryti sutartis šiuo pasisavintu vardu tarpininkaujant T. Lefèvre, kuris jau seniai nebėra šios organizacijos direktorius.“

- 10 *EuropeAid* direktorius E. W. Muller 2002 m. liepos 21 d. nusiuntė ATI advokatui atsakymą į laišką, kuriuo informuojama, kad sutartį 2002 m. vasario 22 d. Komisijos vardu pasirašė jis ir Eich, o 2002 m. vasario 27 d. – T. Lefèvre, CEERD direktorius. Šiame laiške buvo patikslinta, kad 27 481,88 euro suma kaip avansas pagal sutartį jau buvo sumokėta ir kad projektas vykdomas penkiolika mėnesių ir baigsis 2003 m. gegužės 28 d.
- 11 Tame pačiame laiške Komisija taip pat nurodė, kad ji dar 2000 m. liepos 4 d. su CEERD direktoriumi T. Lefèvre pasirašė analogišką sutartį, kurios galiojimo terminas – 17 mėnesių, ir kad joje numatyta 42 227,50 euro subsidija jau buvo visa pervesta.

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiama nutartis

- 12 Ieškiniu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2000 m. rugsėjo 23 d., ATI prašė panaikinti ginčijamą sprendimą. Šiai bylai buvo suteiktas numeris T-288/02.
- 13 Tą pačią dieną ATI pateikė ieškinį dėl Komisijos 2000 m. liepos 4 d. Sprendimo, kurio buvo nuspręsta sudaryti šio sprendimo 11 punkte nurodytą tyrimo sutartį, panaikinimo. Šiai bylai buvo suteiktas numeris T-287/02.
- 14 2002 m. gruodžio 20 d. Komisija pateikė savo atsiliepimą į ieškinį bylose *ATI prieš Komisiją*, kuriose Pirmosios instancijos teismas priėmė 2003 m. birželio 25 d. Nutartį (T-287/02, Rink. p. II-2179) ir skundžiamą nutartį (T-288/02, nepaskelbta

Rinkinyje), kuriame ji, be kita ko, paprašė šias bylas sujungti. Pirmosios instancijos teismo kanceliarija ATI nustatė terminą pateikti savo pastabas dėl šio prašymo. ATI su paminėtų bylų sujungimu nesutiko.

- 15 Komisija savo atsiliepime į ieškinį byloje T-288/02 pateikė prieštaravimą dėl ieškinio priimtumo. Šio atsiliepimo priede buvo tik CEERD/FIHRD paraiškos, 2001 m. lapkričio 19 d. pasirašytos T. Lefèvre, veikiančio kaip CEERD/FIHRD direktorius, pirmieji puslapiai bei 2002 m. vasario 27 d. sutartis, sudaryta tarp Komisijos ir CEERD.
- 16 Prašymu taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kurių Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2003 m. gegužės 23 d., ATI paprašė sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą. 2003 m. liepos 9 d. Nutartimi ATI *prieš Komisiją* (T-288/02 R, Rink. p. II-2885) Pirmosios instancijos teismo pirmininkas atmetė šį prašymą ir atidėjo klausimą dėl bylinėjimosi instancijoje išlaidų. ATI pateikė apeliacinį skundą dėl šios nutarties, kurią Teisingumo Teismo pirmininkas, spręsdamas laikinųjų apsaugos priemonių taikymą, atmetė 2003 m. rugsėjo 30 d. Nutartimi *ATI prieš Komisiją* (C-348/03 P(R), nepaskelbta Rinkinyje).
- 17 Vykstant procesui byloje pagal skundžiamą nutartį Pirmosios instancijos teismas, remdamasis Procedūros reglamento 64 straipsniu, 2003 m. birželio 30 d. paprašė Komisijos pateikti apeliaciją dėl paraiškų Nr. EUROPEAID/112441/C/G, paminėtą šio sprendimo 6 punkte, ir dokumentus, susijusius su subsidijų programai *Asia-Invest* suteikimo teisiniu pagrindu ir pilną CEERD/FIHRD 2001 m. lapkričio 19 d. paraišką.
- 18 Komisija tai padarė 2003 m. liepos 22 d., vėliau Pirmosios instancijos teismas, remdamasis Procedūros reglamento 64 straipsniu, paprašė ATI pateikti savo nuomonę dėl šios Bendrijos institucijos pateiktų dokumentų bei pastabas dėl prieštaravimo dėl priimtumo, kurių nurodė Komisija atsiliepime į ieškinį.

19 2003 m. rugsėjo 11 d. ATI įvykdė šį prašymą. Pastabose ji nurodė, kad nuo 2003 m. rugsėjo 2 d. ji dalyvauja *Tribunal de grande instance de Paris* procese prieš T. Lefèvre dėl klastojimo.

20 Paminėta 2003 m. birželio 25 d. Nutartimi *ATI prieš Komisiją* Pirmosios instancijos teismas pagal savo procedūros reglamento 113 ir 114 straipsnius atmetė ATI pateiktą ieškinį atitinkamoje byloje kaip nepriimtina.

21 Skundžiama nutartimi Pirmosios instancijos teismas, vadovaudamasis savo Procedūros reglamento 111 straipsniu, atmetė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo kaip akivaizdžiai nepriimtina.

22 Pirmosios instancijos teismas nurodė:

„27 Iš nusistovėjusios teismų praktikos išplaukia, kad fiziniai ir juridiniai asmenys pagal EB 230 straipsnio 4 dalį gali apskųsti tik tokius aktus, kurie turi teisiškai privalomą poveikį ir pažeidžia tų asmenų interesus žymiai pakeisdami jų teisinę padėtį (1981 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas *IBM prieš Komisiją*, 60/81, Rink. p. 2639, 9 punktą; Pirmosios instancijos teismo sprendimai: 1994 m. gegužės 18 d. *BEUC ir NCC prieš Komisiją*, T-37/92, Rink. p. II-285, 27 punktą ir 1997 m. gruodžio 18 d. *ATM prieš Komisiją*, T-178/94, Rink. II-2529, 53 punktą).

28 Iš Komisijos raštų bei Pirmosios instancijos teismui pateiktų dokumentų, o ypač iš 2002 m. vasario 27 d. sutarties ir 2001 m. lapkričio 19 d. (CEERD-FIHRD)

pateiktos paraiškos išplaukia, kad Komisija priėmė ginčijamą sprendimą žinodama visas aplinkybes, tai yra žinodama, kad antroji sutarties šalis buvo organizacija, atskirta nuo ATI, ir kad CEERD ir jos direktorius daugiau nebebuvę susiję su ATI. Kaip Komisija nurodė atsiliepime į ieškinį, 2001 m. lapkričio 19 d. paraiška ir būtent II dalis „The Applicant“ aiškiai nurodo CEERD perkėlimą iš ATI į FIHRD bei faktą, kad T. Lefèvre jau nebedirbo ATI. Be to, iš aptariamų dokumentų matyti, kad Komisija, prieš pasirašydama sutartį, gavo daug informacijos apie naujus CEERD bei FIHRD rekvizitus.

- 29 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad Komisijos sprendimas sudaryti 2002 m. vasario 27 d. sutartį nebuvo priimtas suklydus dėl susitariančių šalių nei suklystant dėl jų sąsajos tarp pastarojo ir ieškovo. Komisija žinojo, kad sutartis prašė T. Lefèvre (CEERD-FIHRD), naujos ir atskiros organizacijos, vardu, ir ji tai žinodama pasirašė sutartį.
- 30 Iš to išplaukia, kad ginčijamas sprendimas yra skirtas (CEERD-FIHRD), o ne ieškovui, ir kad 2002 m. vasario 27 d. sutartis nenumato pastarajam jokių pareigų bei nesuteikia jam jokių teisių. Komisijos sprendimas sudaryti sutartį nėra kiek nesusijęs su ieškovu, ir jo panaikinimas negali turėti poveikio jo teisiniam statusui ir turėti jam kokios nors naudos.
- 31 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, jog ieškovas negali teigti, kad ginčijamas sprendimas sukėlė privalomas teisines pasekmes, kurios paveiktų jo interesus žymiai pakeisdamos jo teisinę padėtį.

24 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ATI bylinėjimosi išlaidas.

25 2004 m. kovo 12 d. Teisingumo Teismo kancelijai pateiktu laišku ATI, remdamasis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 117 straipsniu, paprašė leisti jam pateikti dubliką. Teisingumo Teismo pirmininkas 2004 m. kovo 23 d. sprendimu šį prašymą atmetė.

Apeliacinis skundas

26 Reikalaudamas panaikinti skundžiamą nutartį, ATI savo apeliacinį skundą grindžia trimis apeliacinio skundo pagrindais. Kaip pirmasis ir antrasis pagrindai atitinkamai nurodomas klaidingas Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 111 ir EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos taikymas. Kaip trečiąjį pagrindą ATI nurodo 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje pasirašytos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 364, p. 1, toliau – Pagrindinių teisių chartija) 47 straipsnyje įtvirtintų teisių pažeidimą.

Dėl pirmojo pagrindo

- 27 Pirmuoju pagrindu ATI pirmiausiai teigia, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai taikė Procedūros reglamento 111 straipsnį, nes šiuo atveju, prieš priimdamas sprendimą pagal šį straipsnį, jis jau buvo nusprendęs dėl proceso organizavimo priemonių taikymo pagal to paties reglamento 64 straipsnį.
- 28 Pirmiausiai reiktų priminti, kad Procedūros reglamento 111 straipsnis leidžia Pirmosios instancijos teismui motyvuota nutartimi, nesiimant jokių kitų veiksmų nagrinėjamoje byloje, jei ieškinys neturi teisinio pagrindo, jį atmesti.
- 29 Kita vertus, pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 64 straipsnio 1 dalį priemonių, kurių imamasi pagal šį straipsnį, tikslas yra užtikrinti, kad bylos būtų parengtos nagrinėjimui, procesas vyktų ir ginčai būtų išspręsti geriausiomis sąlygomis.
- 30 Iš to išplaukia: kadangi proceso organizavimo priemonių, numatytų Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 64 straipsnyje, tikslas, remiantis paminėtu straipsniu, yra užtikrinti, kad bylos būtų parengtos, procesas vyktų ir ginčai būtų išspręsti geriausiomis sąlygomis, tokių priemonių taikymas nėra pats savaime kliūtis priimti nutartį remiantis to paties reglamento 111 straipsniu.

- 31 Šiuo požiūriu ATI būtent teigia, kad šiuo atveju 111 straipsnio taikymas yra klaidingas todėl, kad ieškinys, kurį jis pateikė, nebuvo akivaizdžiai nepriimtinas šio straipsnio prasme. Iš tiesų nepriimtumas, kurį nurodė Pirmosios instancijos teismas, buvo nurodytas pritaikius proceso organizavimo priemones, kurių buvo nuspręsta imtis po metų nuo ieškinio pateikimo ir po pirmųjų atsiliepimų pateikimo.
- 32 Primintina, kaip matyti iš skundžiamos nutarties 30 ir 31 punktų, kad ieškinys, pateiktas Pirmosios instancijos teismui, buvo atmestas kaip akivaizdžiai nepriimtinas, nes ATI neįrodė suinteresuotumo pareikšti ieškinį. Šis nepriimtumo motyvas jau buvo nurodytas Komisijos atsiliepimuose. Be to, dauguma dokumentų, kuriais rėmėsi Pirmosios instancijos teismas, būtent 2001 m. lapkričio 19 d. CEERD-FIHRD paraiška ir 2002 m. vasario 27 d. sutartis, buvo tarp procesinių dokumentų, pridėtų prie Komisijos atsiliepimo į ieškinį.
- 33 Iš to išplaukia, kad ATI tvirtinimas, kad, nepateikus tam tikrų dokumentų, kuriais skundžiamoje nutartyje aiškiai remiamasi ir kurių pateikimui Pirmosios instancijos teismas Komisijai nustatė terminą, ieškinys nebūtų buvęs pripažintas nepriimtinu, bet koku atveju yra nepagrįstas ir todėl yra atmestinas.
- 34 Antra, ATI teigia, kad skundžiamos nutarties priėmimas remiantis Pirmosios instancijos procedūros reglamento 111 straipsniu po pirmųjų atsiliepimų pateikimo reiškia proceso teisių pažeidimą, nes šalys nebuvo išklaautos. Todėl ji teigia, kad šiuo atveju iškeltas nepriimtumo klausimas pakeitė to paties reglamento 113 straipsnio, kuris jam iš anksto numato teisę, būtent teisę į žodinį procesą, taikymą.

35 Šiuo požiūriu konstatuotina, kad šio straipsnio taikymas negarantuoja žodinės proceso dalies eigos, nes Pirmosios instancijos teismas gali, taikydamas savo procedūros reglamento 114 straipsnio 3 dalį, į kurią nukreipia to paties reglamento 113 straipsnis, nuspręsti tik po rašytinės proceso dalies.

36 Nors savo reikalavimuose ATI iš esmės remiasi jos procesinių teisių pažeidimu, nes ji neturėjo galimybės būti išklausyta, šiaip ar taip, primintina, kad Pirmosios instancijos teismas paprašė ATI pateikti savo pastabas dėl Komisijos atsiliepime į ieškinį nurodytų nepriimtumo motyvų ir kad ATI atsakė į šį prašymą.

37 Taigi šį ATI pagrindą pagrindžiantys antrieji motyvai taip pat atmestini.

38 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad Pirmosios instancijos teismas nepadarė jokios teisės klaidos taikydamas savo Procedūros reglamento 111 straipsnį, ir todėl pirmasis pagrindas atmestinas.

Dėl antrojo pagrindo

39 ATI teigia, kad taikydamas 1981 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimą *IBM prieš Komisiją* (60/81, Rink. p. 2639), Pirmosios instancijos teismas pažeidė

EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą. ATI teigimu, jos ieškinio priimtumas turėjo būti vertinamas remiantis 1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Plaumann prieš Komisiją* (25–62, Rink. p. 197). Šiuo požiūriu ATI mano, kad visos šiose bylose nustatytos sąlygos buvo patenkinamos šioje byloje. Remdamasi 1994 m. gegužės 18 d. Sprendimu *Codorniu prieš Komisiją* (C-309/89, Rink. p. I-1853), ji teigia, kad ginčijamas sprendimas jai padarė žalos, ypač jos teisei naudoti CEERD vardą bei logotipą, kurie buvo nurodyti daugelyje bylos dokumentų, ši žala ją išskiria iš kitų rinkos dalyvių.

- 40 Konstatuotina, kad dėl šio pagrindo ATI nepateikė jokių motyvų, kurie galėtų įrodyti, kad Pirmosios instancijos teiginys, kuris yra pateiktas skundžiamos nutarties 31 punkte, pagal kurį ginčijamas sprendimas nesukėlė privalomų teisinių pasekmių, kurios paveiktų jo interesus žymiai pakeisdamos jo teisinę padėtį, yra klaidingas.
- 41 Viena vertus, ATI nepaneigė Pirmosios instancijos teismo išvadų, atitinkamai esančių skundžiamos nutarties 28 ir 30 punktuose, kad Komisija priėmė ginčijamą sprendimą žinodama, kad kita susitariančioji šalis buvo kitas asmuo nei ATI ir kad šis sprendimas buvo skirtas CEERD, o ne jai. Be to, ATI taip pat neginčija, kad, pasirašant ginčijamą sutartį, CEERD ir jos vadovas nebebuvo susiję su ATI.
- 42 Kita vertus, ATI nepateikė jokių motyvų, kurie paneigtų teiginį, nurodytą skundžiamos nutarties 30 punkte, kad ginčijamas sprendimas jai nenumato jokių pareigų ir nesuteikia jokių teisių.

43 Dėl teiginio, kad CEERD vardas ir logotipas, kurie nurodomi įvairiuose bylos dokumentuose, pateiktuose Pirmosios instancijos teismui, buvo T. Lefèvre pasisavinti, laikytina, kad ši informacija neįrodo ATI suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo Pirmosios instancijos teismui.

44 Be to, kaip Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė skundžiamos nutarties 32 punkte, jei ATI mano, kad jai T. Lefèvre savo nesąžiningais veiksmais padarė žalos, ji turėtų savo teises ginti kompetinguose nacionaliniuose teismuose.

45 Po to, kai Komisija, įgyvendindama proceso organizavimo priemones, pateikė Pirmosios instancijos teismui dokumentus, iš ATI pateiktų atsiliepimų išplaukia, jog ši organizacija nurodė, kad ji 2003 m. rugsėjo 2 d. *Tribunal de grande instance de Paris* iškėlė bylą dėl T. Lefèvre padaryto klastojimo.

46 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad antrasis pagrindas atmestinas.

Dėl trečiojo pagrindo

47 Papildomai ATI teigia, kad jos ieškinio kaip nepriimtino atmetimas pagal EB 230 straipsnį pažeistų jo teisę į veiksmingą teisinę gynybą, nes jį garantuoja Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis. Šiuo klausimu ATI teigia, kad ieškiny

nacionaliniam teismui, priešingai nei teigiama skundžiamos nutarties 32 punkte, neatitinka teismo praktikoje nustatytų sąlygų, kad bylos nagrinėjimas būtų laikomas veiksmingu. Kadangi Teisingumo Teismas 2002 m. liepos 25 d. Sprendimu *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* (C-50/00 P, Rink. p. I-6677) atsisakė pritarti generalinio advokato išvadoms, motyvai, kuriuos jis nurodė, negalioja, kiek tai susiję su juridiniu asmeniu, kaip antai ATI, kuris nėra įsteigtas Sąjungos valstybėje narėje.

48 Šis motyvas atmestinas. Pažymėtina, kad skundžiamos nutarties 31 punkte konstatavus, kad ATI neturėtų teigti, kad ginčijamas sprendimas sukėlė privalomas teises pasekmes, kurios paveiktų jo interesus žymiai pakeisdamos jo teisinę padėtį, Pirmosios instancijos teismas to paties nutarimo 32 punkte konstatavo, kad jei ATI mano, kad jai T. Lefèvre tariamu neteisėtu elgesiu bei tariamu logotipo „CEERD“ „uzurpavimu“ padarė žalos, ji gali ginti savo teises kompetinguose nacionaliniuose teismuose.

49 Šiuo atveju neginčijama, kad ATI 2003 m. rugsėjo 2 d. *Tribunal de grande instance de Paris* iškėlė bylą dėl T. Lefèvre padaryto suklastojo.

50 Taigi šioje byloje ATI bet kuriuo atveju negali teigti, kad buvo pažeistos jos teisės į veiksmingą teisinę gynybą.

51 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad atmestinas ir trečiasis pagrindas kaip nepagrįstas, todėl reikalavimai dėl skundžiamos nutarties panaikinimo taip pat atmestini.

- 52 Kadangi kiti apeliacinio skundo reikalavimai buvo pateikti tuo atveju, jei Teisingumo Teismas panaikintų skundžiamą nutartį, visas apeliacinis skundas atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 53 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, kuri taikoma apeliaciniam procesui pagal reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš ATI ir pastaroji bylą pralaimėjo, ji padengia bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. Apeliacinį skundą atmesti.**
- 2. Priteisti iš *Asian Institute of Technology* (ATI) bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.